

Bibelns egen kalender

I den första artikeln i denna serie såg vi att Bibeln förklarar materiens och livets ursprung på ett mycket bättre sätt än en blinda utvecklingsläran. Då evolutionen inte längre behövs så behövs inte heller några miljoner och miljarder år för jordens historia. Bibeln innehåller sin egen almanacka som överspänner 7000 år. Exakt!

Bibelns kalender tar sin utgångspunkt i att skapelsedagarna är både historiska och profetiska. På samma sätt som Gud skapade på sex bokstavliga dagar och vilade den sjunde, så kommer världshistorien att utspela sig under sex tusen år varpå Jesus kommer tillbaka och upprättar "Guds rike" ("himmelriket" i Matteus), en tusenårsperiod av vila. Uppfattningen kallas kiliasm och den fanns hos de första lärjungarna. Då Petrus säger *i samband med Kristi återkomst* att "en sak får ni inte glömma, mina älskade: för Herren är en dag som tusen år och tusen år som en dag" (2 Pet 3:8), uppmanar han bröderna att komma ihåg något de redan känner till. Vadå? Jo, att en dag kan jämföras med en tusenårsperiod.

Före syndafallet varnar Gud Adam om att han ska dö samma dag som han äter av kunskapens träd. (1 Mos 2:17) Nu dog inte Adam inom en 24-timmarsperiod från det han åt av trädet, vilket många tolkar som att han endast dog andligen. Men straffet var fysisk död eftersom Adam skulle "vända åter till jorden". En bättre förklaring är att han verkligen dog fysiskt den dag han åt, men "för Gud är en dag som tusen år". Adam blev 930 år. De flesta av patriarkerna före syndafloden blev nästan tusen år gamla, men *ingen* översteg gränsen.

Som en bekräftelse på att det går exakt 6000 år mellan skapelsen och Gudsriket har Bibelns kalender också en "jubelårstakt". Jubelåret inträffade var femtionde år och innebar att slavar släpptes fria och sålda arvedelar gick tillbaka till sina rätta ägare. (3 Mos 25:2-10) Före Noas flod fick människan sin ålder begränsad till 120 år (1 Mos 6:3) vilket inte verkar stämma eftersom man blev mycket äldre än så. Men "människan" står i bestämd artikel så det bör vara mänsklighetens ålder som menas. Och 120 jubelår är lika med - trumvirvel - 6000 år.

Med detta som bakgrund kommer nu poängen: Det går att addera enskilda tidsuppgifter genom Bibeln så att summan blir exakt 6000 år (plus Gudsriket under det 7:e millenniet). Och inte nog med detta. När man gör summeringen visar det sig att många av det judiska folkets avgörande händelser infaller på just jubelår. De blir som checkpunkter efter vägen som visar att man är på rätt spår. Dessutom hamnar de händelser som ger den allra största anledningen till att jubla på mycket speciella jubelår. Uttåget ur Egypten visar sig ha ägt rum 2500 år efter skapelsen vilket är det 50:e jubelåret - jubelårens jubelår! Och återtåget från den babyloniska fångenskapen skedde exakt 1000 år senare vilket blir det 70:e jubelåret. Gud hade lovat sitt folk att de skulle få återvända efter 70 år (Jer 25:12) och han uppfyllde detta löfte i dubbel bemärkelse. Också templens färdigställande och Jesu återkomst hamnar på jubelår.

Bibelns kalender på 6000 år är obruten. Den innehåller inga luckor och i vissa fall har den till och med överlappande bevis. Gud har varit mycket noga med att inte utelämna något åt gissningar. Dessutom är den självverifierande genom taktslagen i ett unikt jubelårstempo. Den är ett pussel där man måste lägga alla bitarna rätt för att också den sista biten ska passa in. Kalendern grundar sig *enbart* på Bibeln själv och blandar inte in händelser från den sekulära historien eller astronomin.

Många personer har otaliga gånger under historiens lopp försökt räkna på bibelkronologin utan att lyckas. Det verkar som att Gud tidigare lagt ett töcken över människan för att hon inte ska förstå, men att han nu har börjat skingra dimmorna. Daniel talar faktiskt om detta: "Men du, Daniel, göm dessa ord och försegla denna skrift till ändens tid. Många skall forska i den och *kunskapen skall bli stor*." (Dan 12:4) Kunskapen som varit gömd handlar om Jesu återkomst och att denna händelse nu börjar bli än mer aktuell är i sig ett tidstecken på att vi börjar närma oss den dagen.

Ett exempel på sådan kunskap som varit dold men blivit uppenbar är tiden fram till Abraham. Bibeln innehåller 19 generationer mellan Adam och Abraham och anger hur gammal varje far var då han fick sin son. En summering av dessa åldrar ger att Abraham föddes 2009 år efter Adam. Men det finns ingenting som säger att patriarkerna fick barn exakt på sin födelsedag. Att Adam var 130 år då han fick Set betyder bara att han var på sitt 130:e levnadsår. Han var alltså mellan 129 och 130 år. Därför bör ett halvår dras av per generation i genomsnitt för att få rätt siffror. Gör man det händer något förunderligt: Abraham föds år 2000 år efter skapelsen (ett jubelår), och dessa år ger sitt exakta bidrag till totalsumman på 6000 år.

I denna artikelserie har jag "påstått" en hel del utan bevis. Det är naturligtvis otillfredsställande men av utrymmesskäl har jag tvingats till det. En kommande bok kommer dock - om Gud vill - att ge detaljerade belägg för samtliga KUNSKAP-områden behandlade i denna artikelserie: Kalendrar, Utombibliska källor, Naturvetenskap, Stjärnbilder, Koder, Arkeologi och Profetia.